

DECIZIA nr. 1.643/2017
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .X. S.R.L.,
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. .x./03.07.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov prin Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată de Serviciul de inspecție fiscală persoane juridice din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Harghita prin adresa nr. HRG_AIF .x./28.06.2017, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. .x./03.07.2017, cu privire la contestația formulată de S.C. .X. S.R.L., RO..., cu sediul în com. X, sat X, nr. x, jud. X, cu sediul procesual ales în X, str. X, nr. x, ap. x, prin Cabinet individual de avocat .Y., în baza împuternicirii nr. .x./17.05.2017.

Obiectul contestației, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov sub nr. .x./08.06.2017 îl constituie Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. .X./19.04.2017, emisă pe baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./19.04.2017, comunicată prin remitere sub semnătură de primire în data de 21.04.2017, prin care s-au stabilit următoarele obligații fiscale în sumă totală de .x1. lei, din care societatea contestă suma de .x2. lei, din care:

- impozit pe profit .x3. lei,
- TVA .x4. lei,
- impozit pe venit din alte surse .x5. lei.

De asemenea, societatea contestă și procesul verbal nr. .x./21.04.2017 și Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr. .x./19.04.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita.

Constatând că în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269 și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov este legal investită să soluționeze contestația formulată de societatea .X. S.R.L.

Referitor la decizia de impunere nr. .X./19.04.2017.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov prin Serviciul soluționare contestații 2 se poate investi cu analiza pe fond a contestației în condițiile în care societatea contestatară nu a respectat termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. .X./19.04.2017, ce face obiectul contestației a fost comunicată administratorului societății .BT. la data **21.04.2017** prin semnătură de primire.

Contestația a fost depusă la D.G.R.F.P. Brașov la data de **08.06.2017**, fiind înregistrată sub nr. BVR_REG 2 .x./08.06.2017.

În drept, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 47, art. 75, art. 268 alin. (1) și art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

„Art. 47 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/plătorului căruia îi este destinat. [...].

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului acestora, la domiciliul fiscal, direct, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire. [...]"

„Art. 75 - Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul fiscal, de prezentul cod, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legislația fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, republicat.”

„Art. 268 – (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

„Art. 270 - (1) Contestația se depune în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”

De asemenea, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 185 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, republicată, care stipulează: **„Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate.”**

Având în vedere dispozițiile legale de mai sus, rezultă că actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat prin unul dintre mijloacele prevăzute la art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Din documentele aflate la dosarul cauzei rezultă că decizia de impunere nr. .X./19.04.2017, prin care s-au stabilit suplimentar obligații de plată în sumă totală de .x1. lei i-a fost comunicată administratorului societății, .BT. la data de **21.04.2017** prin remitere sub semnătură de primire, care reprezintă data de la care începe să curgă termenul de 45 de zile, iar contestația a fost depusă în data **08.06.2017**, nefiind respectat termenul de contestare de 45 zile prevăzut de legea specială în materie, respectiv art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Totodată, se constată că societatea .X. S.R.L. nu a respectat termenul legal de contestare, deși prin decizie i s-a adus la cunoștință faptul că are posibilitatea de a le contesta în termen de 45 de zile de la data comunicării, la organul fiscal emitent.

Având în vedere faptul că societatea a depus contestația după expirarea termenului legal, în condițiile în care normele referitoare la termenul de depunere a contestației au caracter imperativ, se reține că nerespectarea termenului de contestare face imposibilă antamarea pe fond a cauzei de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov.

În speță sunt incidente și prevederile art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Ținând cont de faptul că termenul pentru exercitarea căii administrative de atac, prevăzut de art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, are caracter expres, nerespectarea acestuia fiind sancționată cu decăderea și reținându-se culpa procedurală în care se află societatea contestatară, **urmează a se respinge ca nedepusă în termen** contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva deciziei de

impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. .X./19.04.2017.

În subsidiar, se reține că Procesul verbal nr. .x./21.04.2017 a fost întocmit de către organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Harghita în conformitate cu art. 132 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia în cazul în care organele de inspecție fiscală sesizează organele de urmărire penală în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale și care ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni prevăzute de legea penală, au obligația de a întocmi proces verbal în acest sens. Acest act nu constituie titlu de creanță, nu creează vreun raport obligațional între bugetul statului și contribuabil și astfel nu este susceptibil de a fi contestat.

Referitor la Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. .x./19.04.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita.

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Soluționare Contestații 2 se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care decizia privind măsurile asigurătorii nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin contestația înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov sub nr. .x./08.06.2017, societatea contestatară se îndreaptă și împotriva deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii și actelor subsecvente emise în temeiul acesteia.

În drept, prevederile referitoare la calea de atac împotriva actelor prin care se dispun măsurile asigurătorii sunt stipulate la art. 213 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căror:

„Art. 213 - (2) Se dispun măsuri asigurătorii sub forma popririi asigurătorii și sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului, precum și asupra veniturilor acestuia, în cazuri excepționale, respectiv atunci când există pericolul ca acesta să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea. [...]

(13) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară parcurgerea procedurii prealabile.

(14) Împotriva actelor prin care se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație la executare în conformitate cu prevederile art. 260 și 261.”

În conformitate cu prevederile art. 260 alin. (1) și alin. (4) din același act normativ:

„Art. 260 - (1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare silită, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii. [...]

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate se reține că D.G.R.F.P. Brașov nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere întrucât **competența materială**

de soluționare aparține instanței judecătorești, motiv pentru care **se constată necompetența materială a Serviciului soluționare contestații din cadrul D.G.R.F.P. Brașov** privind capătul de cerere din contestația formulată de societatea contestatară .X. SRL împotriva deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. .x./19.04.2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 185 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de Procedură Civilă și art. 47, art. 75, art. 213, art. 260 alin. (1) și (4), art. 268 alin. (1), art. 270 alin. (1) și art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Respingerea ca nedepusă în termen a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. .X./19.04.2017 pentru suma totală de .x2. lei, reprezentând impozit pe profit, TVA și impozit pe venit din alte surse.

2. Constatarea necompetenței materiale a Serviciului soluționare contestații 2 din cadrul D.G.R.F.P. Brașov privind contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. .x./19.04.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Harghita.